

Vánoční dar pro nemocné děti

Splnil se mi sen. Navštívil jsem bostonskou dětskou kliniku a v její těsné blízkosti i Dana Farber Cancer Institute. Zde se začala psát historie protinádorové léčby, zde Sydney Farber se svou skupinou syntetizovali metotrexát a později i kortikoidy – a cytostatika, bez kterých si ani po 62 letech nedovedu představit léčbu dětských hemoblastóz. Měl jsem možnost setkat se s jeho spolupracovníky, navštívit místa, kde se to všechno odehrálo. Po návštěvě výzkumných laboratoří a po odborných diskuzích jsem byl pozván na návštěvu lůžkové části harvardského klenotu. Vlídne a přívětivé prostředí od vstupu až po poslední specializované oddělení mě samozřejmě i nyní hodně inspirovalo k tomu, co by se u nás doma dalo ještě vylepšit. Ale co mě „dostalo“ a v čem milovými kroky zaostáváme, byla psychosociální služba zastoupená 4 sociálními pracovníci, které kromě dětských pacientů se závažným onemocněním systematicky pracují i s jejich rodinou včetně sourozenců. Samozřejmě v těsné součinnosti se 3 dětskými psychology. V jejich portfoliu je i odborné poradenství a práce se zdravotnickým personálem, to aby se zpomalila rychlost syndromu vyhořívání. Celý pobyt jsem již v myslí nosil tento zážitek i šok zároveň, neopustil mě ani v adventním čase a stal se námětem mého editoriale.

Po návratu jsem měl možnost zúčastnit se X. bioetické konference, tentokrát na téma „Těžce nemocné a postižené dítě v nemocnici“. Zazněly zde vysoce odborné a emocionální přednášky a všichni posluchači vycítili, že péče o takové nemocné je posláním, kterému je třeba obětovat všechny síly, vtisknout mu rozum a moudrost, ale hlavně dát celé srdce. Setkal jsem se zde s psychology a sociálními pracovníky „z jiného světa“, než jsem byl zvyklý. A byl jsem rád, že již jsou mezi námi, ale stále chybějí nejenom v našich nemocnicích. Oni již chtějí více nabízet psycho-sociální služby, přinášet naději, příležitost a vyhlídky, než chránit. A vzpomněl jsem si znovu na Boston a začal organizovat, jak tyto lidi dostat ve větším počtu na kliniku, do našich ambulancí, aby takto kvalifikovaní sociální pracovníci byli advokáty a pomocníky změny ve společnosti a v životě osob, rodin a komunit, jimž slouží k tomu, aby svou životní situaci viděli realističtěji. Aby se všem závažně nemocným a znevýhodněným pacientům a jejich rodinám snažili zmírňovat chudobu, osvobozovat zranitelné a ponížené lidi a posílit jejich společenské zapojení. To, co obtížně prosazovali Matějček nebo Mores.

Dejme si společný dáreček pod pediatrický vánoční stromek. Dejme větší šanci, naději i příležitost všem našim pacientům, kteří to potřebují. Bez přiměřené psycho-sociální služby to nedokážeme. Ani v Bostonu se to zajisté „nerodilo“ bez bolesti.

Vladimír Mihál

---

prof. MUDr. Vladimír Mihál, CSc.

Dětská klinika LF UP a FN
Puškinova 5, 779 00 Olomouc
vladimir.mihal@fnol.cz

